

ter en ny Virkning til en alt i den gældende Ret paabudt Handling. Denne ny Virkning, som Loven udtaler tilstrækkelig tydelig, vil utvivlsomt let og hurtigt indprente sig i Medernes Bevidsthed, saa at de ville sørge for at undgaa Retstab ved Forsømmelse og Skødesløshed med at efterleve dem. Og selv om et eller andet Uheld af den Grund skulde indtræde, saa maa hertil bemærkes, at overhovedet ingen kan værges mod at lide Retstab ved sin egen Forseelse, at den gældende Rets Ordning i Virkeligheden frembyder en endnu langt større Mulighed for at blive brøstholden ved dobbelt Salg, og at det derfor under ingen Omstændigheder vilde være forsvarligt at forholde de søfartsdrivende Medborgere det Gode, som Indførelsen af et Skibs-Skøde- og Pantebrevs-Register er, saavist som ingen vil nægte, at Skøde- og Pantebrevs-Registeret for faste Ejendomme udgør et saa overordentligt Gode for den sikre Omsætning og Behæftelse af dem, at Hensyn til de Retstab, som Forsømmelse med Skøders og Pantebrevs Tinglysning kan forvolde, ikke i fjerneste Maade kan komme i Betragtning herimod.

Kommissionen har derfor ikke sølt nogen virkelig Betænkelse ved lige saa vel at fastholde Adkomstbrevens Registrering som nødvendig til Erhvervelse af Ejendomsret over Skibe og Skibsparter, som Nødvendigheden af Pantebrevens Registrering til Panterets Stiftelse i dem. Det vilde efter Kommissionens Støn være en Betydelighed, for ikke at sige en ligefrem Anomali, at medens baade Adkomst- og Pantebreve skulle registreres, og Registreringerne af dem staa Side om Side, disse Registreringer desuagtet skulde have en væsensforskellig Betydning. Særlig fremtrædende bliver denne Betydelighed, naar man erkender, at en Pantfættning af den som Ejer registrerede Person ubetinget er gyldig, altsaa Registrering i denne Henseende medfører Indtrædelse af en Ejers Ret, medens den i øvrigt ikke hjemler en saadan; jfr. Lov for Bremen om Pantfættning af Skibe 15. Decbr 1887 § 3. Dette er en Ufuldkommenhed, som Lande med en mindre udviklet Retstilstand kunne være nødsagede til at nøjes med, men som der ingen Grund er til at finde sig i, hvor, som hos os, Registreringen i Søfartens Interesse kan reformeres paa en mere fyldestgørende Maade i Sighed med, hvad der er gældende Ret i Søfartens Hovedland, England, hvor Merchant Shipping Act. Art. 43 hjemler en Registrering af Adkomster til Skibe og Skibsparter med privatretlig Virkning, saa at en Erhvervelse i god Tro af en

Ret i dem fra en registreret Ejer er ubetinget gyldig, og af to Købere fra samme registrerede Overdrager den, der først lader Overdragelsesbrevet registrere, nyder Fortrin; jfr. Bell: Commentaries on the law of Scotland vol. I, pag. 165. Sfølge den belgiske reviderede Code de Commerce maritime of 1879 Art 2 er ligeledes Købets Retsregistrering paa bureau de la conservation des hypothèques à Anvers nødvendig for at det kan paaberaabes mod en Tredjemand, som i god Tro har afsluttet Retshandler om det solgte. I de forenede Stater af Nordamerika bestemmer en Lov af 29de Juli 1850 Sect. I, at intet Skibs Skøde skal gælde mod andre end Udstederen, hans Arvinger og Personer, som have Rendskab til det, medmindre det er registreret; jfr. Heyl: Commercial Digest Pag. 325; T. Parsons: Law of shipping 1869 I Pag. 62. Den ny spanske Handelslovbog af 25 Aug. 1885 Art. 573; jfr. Revue internationale du droit maritime 1886/87 Pag. 760; ligesom den italienske Codice di Commercio Art. 483 i Begyndelsen udkræver ogsaa, for at Afhændelse af Skib eller Skibspart kan have Virkning over for Tredjemand, at den skal være indført paa Skibsregistret i Skibets Hjemsted. Den hollandske Wetboek van Koophandel Art. 309 b. bestemmer endelig, at Overdragelse af Skibe og Skibsparter ikke kan ske paa anden Maade end ved Overdragelseshandlingens Indtægning i Skibsregistrene. De Indskrænkninger i Reglens Gyldighed, som de tre sidstnævnte Love opstille, men som ere uden videre Interesse i denne Sammenhæng, skulle vi nedenfor komme tilbage til.

Kommissionen troer ved de fremsatte Bemærkninger tilstrækkelig at have begrundet Uanseligheden af, at Skibsregistret tillige tjener ikke blot som Pantebrevs-, men ogsaa som Skøderegister; og, som ovenfor antydet har den derhos yderligere tænkt sig Registreringen benyttet til for Søfartens Vedkommende at erstatte Handelsregistret. Det turde nemlig være vanskeligt at paavise nogen Grund, hvorfor ikke en tilsvarende Offentlighed, som den, man kræver i Henseende til andre Næringsgrene, ogsaa skulde paabydes i Henseende til Mederterne. Denne Offentlighed er et Gode for disse saa vel som deres Kunder, idet de, der vilde gøre Forretninger med et Mederi, derved med Sikkerhed kunne faa at vide, hvem de have at gøre med, og hvem der kan optræde og handle paa Mederriets Vegne, saa at de ikke ere udsatte for at stufes ved Hemmeligholdelser eller urigtige Meddelelser desangaaende. Der er derfor ingen fornøftig Grund til med den tydske